

Som det fremgår, bygger lovforslaget, som regeringen har fremsat, i meget store træk på det betænkingsarbejde, som Adoptionsudvalget har gennemført på meget tilfredsstillende vis. Adoptionsudvalget har udført et godt arbejde, som har været tilrettelagt i en trefase-model, hvor første fase var Danmarks ratifikation af Haagerkonventionen. Folketinget vedtog før sommerferien det lovforslag, der førte frem til, at Danmark kunne ratificere Haagerkonventionen den 2. juli sidste år.

Nu er vi så i anden fase af det arbejde, som Adoptionsudvalget tilrettelagde, nemlig det lovforslag om ændringer af adoptionsloven og en række ændringer af adoptionsbekendtgørelsen, der lægges op til i udvalgets betænkning, og som vi fra regeringens side har medtaget i bemærkningerne til lovforslaget.

Flere ordførere har påskønnet, at der nu skal ske en liberalisering af grundlaget for gennemførelse af internationale adoptioner i Danmark. Det er jeg enig i, men det er sådan med gennemførelse af internationale adoptioner, at det er at bevæge sig på en meget skarp knivsæg. Det er en balance i forhold til på den ene side at ville have liberale forhold for de kommende forældre, adoptanterne, som gerne vil have et barn fra udlandet, og på den anden side at skulle rejse ud til et fremmed land og fortælle myndighederne dér, at vi gerne vil have, at de afgiver nogle børn til danske forældre.

Det er en meget skarp knivsæg, vi bevæger os på, hvor der stilles meget specielle krav til formidlingsorganisationerne, dem, der gennemfører kontakten til myndigheder ude i de fremmede lande, og selvfølgelig også krav til danske myndigheder om at have en seriøs behandlings- og godkendelsesprocedure, når det drejer sig om at godkende de forældre, der skal modtage et barn fra udlandet.

Jeg mener, vi med dette lovforslag har bevarer en flot balance. Jeg mener, at vi når en række mål med lovforslaget – netop som det allerførneste at sætte adoptanterne, de kommende adoptivforældre, i centrum for begivenhederne, samtidig med at myndighedernes kontrolfunktion træder i baggrunden, men stadig væk er der.

Det, der er det helt centrale igennem hele processen, er de kommende adoptivforældre, og de skal også opleve det sådan. Det er ikke gjort med, at vi skriver, at det skal være sådan. Deres oplevelse af forløbet skulle også gerne være positiv, uanset hvilken beslutning man

ender med som par, om man beslutter sig for, at man har de ressourcer, der nu engang skal til for at modtage et barn fra udlandet.

Vi når for mig at se også det mål at gøre adoptionssystemet mere smidigt for adoptanterne. Det er en helt ny tænkning, vi lægger op til. Vi lægger op til, at de kommende forældre skal være mere centrale. De skal bringes frem i front af begivenhederne, de skal bringes frem til selv at træffe en afgørelse af, om de i sidste ende har de ressourcer, der skal til. Det gør vi gennem det faseopdelte undersøgelses- og godkendelsesforløb, som lovforslaget lægger op til, med en meget hurtig afklaring af, om ansøgerne opfylder de generelle betingelser for at blive adoptanter. Det skal ske i første fase ud fra så vidt muligt objektive kriterier.

Så skal vi have anden og tredje fase, og det er her, parterne, forældrene skal have tid og hjælp til at afklare, om de har ressourcer til at adoptere et udenlandsk barn. Her er det forberedende kursus helt centralt. Det er omdrejningspunktet. Der blev fra fru Inge Dahl-Sørensen side spurgt til indholdet. Jeg kan henvise til Adoptionsudvalgets betænkning side 114 og 115. Her er der en beskrivelse af indholdet i det kursus. Det er ikke en udtømmende listning af det påtænkte indhold i kursuset, men der er nogle angivelser af temaerne. Det afgørende er at få nogle faktuelle oplysninger om de lande, børnene kommer fra. Men også psykologiske, følelsesmæssige beskrivelser af reaktionsmønstret hos et barn, der kommer til Danmark fra udlandet og skal leve med en dansk familie, og specielle sygdomsmæssige forhold kan gøre sig gældende ligesom de oplevelser, som forældrene kan komme ud for. Det er meget vigtigt, at man har gennearbejdet og gennemtænkt dette, forinden man beslutter sig for som par at adoptere et barn fra udlandet.

Jeg lægger afgørende vægt på, at der er tale om kvalitet, specielt selvfølgelig i det, der er det vigtigste, nemlig indholdet i kursuset. Det er også baggrunden for, at vi har sagt, at det ikke skal være discount. Det skal være et ordentligt indhold; vi skal have nogle af de bedste folk med egne erfaringer og selvfølgelig også en faglig viden på de områder, der skal gives undervisning i på kursuset. Men vi vil selvfølgelig gerne under udvalgsbehandlingen mere detaljeret redegøre for forventningerne og indholdet i kursuset.

Der er blevet spurgt, hvordan vi kan sikre os, at der faktisk sker en forandring af det nuvæ-